

blev ledigt — jeg forudsætter, at Naadesaaret skulde være udløbet, men det er en mindre Sag, at der Intet staar derom — skulde stilles hen, uden at der blev givet nogen Bestemmelse om, hvad Lønnen var. Det er altsaa tydeligt, at man maatte have en Bestemmelse ved Siden af for, hvorledes man skulde bære sig ad overfor Præster, fra hvem man paa den Maade tog Alt; det er med andre Ord at sige, at man kan have Mere eller Mindre tilovers for den Bestemmelse, som i alt Fald i det Væsentlige indtog sin Plads baade i Regjeringens Forslag og i Forslaget, saaledes som det er blevet forandret i Folkethinget og i Landsthinget. Jeg kunde have Betænkelse ved Størrelsen, men Alle vare dog enige i, at det kun stod der som et Led af det Hele. Der maatte, naar man saaledes fra Præsterne, fra Geistligheden hørte en Del af de Midler, hvoraf den nu lønnes, være en Regel for, hvorledes denne Mangel skulde kunne udfyldes, enten, som der oprindeligt var tænkt paa, fra en særlig Fond, hvortil Overskudet indflød, eller fra Statskassen, men her staar Intet om, at Statskassen har Forpligtelse til at sørge for Præsten; her staar kun, at den uden Videre skal tage Jorden, og, hvis der er andre Kapitaler, skal den tage dem med. Derpaa tror jeg ikke, man kan gaa ind, og jeg vilde ønske, at de ærede Forslagsstillere vilde tage Forslaget tilbage; thi det har jo vist, at de ønske og sætte Pris paa at faae disse Jorder formindskede, hvad jeg heller ikke i Forveien tvivlede paa. Jeg vil endnu nære Haab om, at man faar Lønningens Lov, og saaledes ganske opnaar sin Hensigt, men dersom den ikke gaar igennem, tror jeg, man med Sikkerhed kan sige sig selv, at dette Lovforslag har endnu mindre Udsigt til at gaa igennem. Vist er det i alt Fald, at jeg er ude af Stand til at slutte mig dertil.

Frolund: Jeg har nu ikke den Mening, at vi naae til nogen Udgang med det Lovforslag, som vi nylig have behandlet, og det er netop af den Grund, at vi have indbragt det foreliggende Forslag, for dog mulig at faae en lille Stump eller i alt Fald be-

gynde med denne Side af Sagen. Hvad angaar den Juk, der blev udtalt paa Præsternes Begne, at de Intet skulde faae at leve af, da er det meget langt fra Forslagsstillerne at ønske, at de skulle sulte ihjel; det ønske vi endnu mindre, end at de skulle blive alt for fede. Men dersom den ærede Minister var tilstede, da jeg indbragte Forslaget, og vilde huske det — det er jo rigtignok nogen Tid siden — saa vilde han vide, at vi mente, at den Pengebevilling, der vilde være nødvendig, vilde finde Sted ved de aarlige Finantslove. Ja, dette holder Ministeren heller ikke af; men jeg tror, at han kommer til at finde sig i Udskilling, som han ikke holder af, og det er jo ikke noget Nyt, at man kommer med Tillæg til Præsternes Lønning paa Finantsloven. Det sker jo næsten hvert Aar, at vi paa Finantsloven give Tilskud til de smaa Kald. Det er vel ikke i noget stort Omfang, men det er dog noget Egenende som det, vi her ville. At Ministeren beder os om at tage Forslaget tilbage, er jo meget smukt; men han maa rigtignok undskyldes, at jeg gjerne vil have, at det skal gaa sin Gang ved Siden af sin store Broder; saa kunne vi jo se, hvem der staar sig bedst.

Winther: Det var væsentlig de samme Betragtninger, der nu bleve gjorte gjældende af det ærede Medlem fra Præste (Frolund), som jeg vilde have udtalt. Det er jo allerede udtalt af den ærede Forslagsstiller, da han indbragte Forslaget, og derfor undrer det mig, at det nu fremstilles, som om de, der have stillet Forslaget, hvoriblandt jeg er, skulde i den Grad have glemt et saa vigtigt Punkt som det, hvor Lønnen skulde komme fra til Embeder, som man ikke vil have afflattet. Det har forbausset mig, at dette skulde drages frem mod Lovforslaget, naar det saa udtryffeligt er udtalt fra Forslagsstillerne, men dernæst er det jo selvsølgelig, at vi maa have tænkt os, at Lønningerne skulde komme et Sted fra, efter som Grundlovens Bestemmelse om Tilskud til Folketjenen jo vedbliver at staa ved Magt, aldeles affet fra dette Forslag. Det kunde altsaa aldrig have faldet os ind paa nogen Maade ved dette Forslag at ville afflatte de sædvan-